

Noorkaardiväelaste tütused seen

KÕIKI PAELUV LAVASTUS

MULJEID J. MEITUSE OOPERI „NOOR KAARDIVÄGI“ KOHTA

RAT „Estonia“ uus lavastus, J. Meituse ooper „Noor kaardivägi“, mille teater tõi lavale noorte lavajõudude ülevaatuse perioodil, tõmbab endale üha rohkem töötajate tähelepanu. Eriti suurt poolehoidu on see lavastus võitnud noorte pealtvaatajate keskel, kes näevad oma lemmikkangelasi, Krasnodoni sangareid, ooperis kehastatuna.

Uus ooperilavastus haarab ka vanemasse põlvkonda kuuluvaid pealtvaatajaid. Krasnodoni rahvasuujate heroiline tragöödia, nende vankumatu truudus rahvale, sotsialistlikule kodumaale ja Lenini-Stalini parteile on leidnud J. Meituse loodud ooperis kaasakiskuva kehastuse.

Suureks kooliks kujunes see lavastus aga ooperikollektiivile, eriti mitmele noorele ooperisolistile.

Allpool esitame mõningaid sõnavõtte, milles noored artistid ja pealtvaatajad avaldavad oma mõtteid „Noore kaardiväe“ lavastuse kohta.

Tga noor peab seda vaatama

„Noore kaardiväe“ teemat on laialt kasutatud kunstis, kirjanduses ja muusikas. Kõik me tunneme A. Fadejevi suurepärasest romaanist „Noor kaardivägi“ ja ootame kannatamatult, millal romaan ilmub eesti keeles uuel, parandatud kujul, mille autor hiljuti lõpetas. Oleme „Noort kaardiväge“ näinud kinno, seda on lavastatud teatrites draamana. Hiljuti jõudis RAT „Estonia“ lavale „Noor kaardivägi“ ooperina, millele on muusika kirjutanud J. Meitus.

Talvisel õppevaheajal toimus ooperi õpilasetendus. Saal oli noortest muusikahuvilistest tulvil. Ootasime suure huviga ooperi algust. Avamängust alates paelus Meituse muusika meid oma suure jõulisusega. Ooperis on palju ilusaid aariaid, ansambleid ja koore. Eriti meeldivad on Ulja aaria, noorkaardiväelaste töötus, komsomoli laul vanglastseenis, samas Valko aaria ja Olegi aaria viimases vaatuses.

Kui mehiselt talusid kommunistlikud

noored kõiki raskusi ja piinamisi vanglas! Mis andis neile jõudu? Kui Ulja poolsurnuks piinatuna visati kambrisse ja seltsimehed küsisid, kas tal on väga raske, vastas ta: „Ei, ei ole raske, vastu pean!“ Mis andis jõudu Ljubale, kui tal olid kohutavad valud, tõusta ja pilkavalt laulda ning tantsida sakslaste ees? Neile andis jõudu teadmine, et kunagi saabub võit ja rahu, et peagi elavad lapsed õnnelikult. Neile andis jõudu mõte seltsimees Stalinist ja bolševike parteist.

Meituse ooper „Noor kaardivägi“ on suurepärase teos, mida peaksid nägema kõik meie noored. Me püüame selle poole, et suudaksime olla sarnased nendega, olla niisama vaprad ja ennast-salgavad võitlejad oma kodumaa ja rahva eest, nagu olid nemad — noored kaardiväelased.

Mall Rummo,
kommunistlik noor Tallinna
7. Keskkoolist

Töö, mis meid rikastas ja kasvatas

Kui RAT „Estonias“ asuti ooperi „Noor kaardivägi“ lavastamisele ja osade jaotamisele, valdas meie teatri nooremat peret suur elevus. Kellele usaldatakse nende, rahva poolt nii armastatud ja austatud kangelaslike noorte kujutamine ooperis ja kuidas see õnnestub? Küsimus oli küllaltki keeruline, seda rohkem, et nõukogude inimese kujutamine meie teatrite lavale on tihti saanud õigustatult terava kriitika osaliseks.

Lavaproovide alates haaras kogu meie

kollektiivi seninägematu vaimustus ja tööhoog, millist pole vist küll ühegi ooperi õppimisel tuntud.

See vaimustus ja patriootiline puhang, mis meid valdas „Noort kaardiväge“ õppides, ei lõppenud ooperi esietendusega. Minule isiklikult on Sergei Tjuleniini osa kujutamine olnud suureks õppetunniks, mis mind on kasvatanud sügavalt mõistma nõukogude noort ja tema armastust oma kodumaa vastu ning kirglikult vihkama vaenlast. See on aidanud mul ka õigesti hinnata

„Noore kaardiväe” teemat on laialt kasutatud kunstis, kirjanduses ja muusikas. Kõik me tunneme A. Fadejevi suurepärase romaani „Noor kaardivägi” ja ootame kannatamatult, millal romaan ilmub eesti keeles uuel, parandatud kujul, mille autor hiljuti lõpetas. Oleme „Noort kaardiväge” näinud kinosaalides, seda on lavastatud teatrites draama. Hiljuti jõudis RAT „Estonia” lavale „Noor kaardivägi” ooperina, millele on muusika kirjutanud J. Meitus.

Talvisel õppevaheajal toimus ooperi õpilasetendus. Saal oli noortest muusikahuvilistest tulvil. Ootasime suure huviga ooperi algust. Avamängust alates paalus Meituse muusika meid oma suure jõulisusega. Ooperis on palju ilusaid aariaid, ansambleid ja koore. Eriti meeldivad on Ulja aaria, noorkaardiväelaste töötus, komsomoli laul vanglastseenis, samas Valko aaria ja Olegi aaria viimases vaatuses.

Kui mehiselt talusid kommunistlikud

noored kõiki raskusi ja piinamisi vanglas! Mis andis neile jõudu? Kui Ulja poolsurnuks piinatuna visati kambrisse ja seltsimehed küsisid, kas tal on väga raske, vastas ta: „Ei, ei ole raske, vastu pean!” Mis andis jõudu Ljubale, kui tal olid kohutavad valud, tõusta ja pilkavalt laulda ning tantsida sakslaste ees? Neile andis jõudu teadmine, et kunagi saabub võit ja rahu, et peagi elavad lapsed õnnelikult. Neile andis jõudu mõte seltsimees Stalinist ja bolševike parteist.

Meituse ooper „Noor kaardivägi” on suurepärase teos, mida peaksid nägema kõik meie noored. Me püüame selle poole, et suudaksime olla sarnased nendega, olla niisama vaprad ja ennastalgavad võitlejad oma kodumaa ja rahva eest, nagu olid nemad — noored kaardiväelased.

Mall Rummo,
kommunistlik noor Tallinna
7. Keskkoolist

Töö, mis meid rikastas ja kasvatas

Kui RAT „Estonias” asuti ooperi „Noor kaardivägi” lavastamisele ja osade jaotamisele, valdas meie teatri nooremat peret suur elevus. Kellele usaldatakse nende, rahva poolt nii armastatud ja austatud kangelaslike noorte kujutamine ooperis ja kuidas see õnnestub? Küsimus oli küllaltki keeruline, seda rohkem, et nõukogude inimese kujutamine meie teatri laval on tihti saanud õigustatult terava kriitika osaliseks.

Lavaproovide alates haaras kogu meie

kollektiivi seninägematu vaimustus ja tööhoog, millist pole vist küll ühegi ooperi õppimisel tuntud.

See vaimustus ja patriootiline puhang, mis meid valdas „Noort kaardiväge” õppides, ei lõppenud ooperi esietendusega. Minule isiklikult on Sergei Tjulenini osa kujutamine olnud suureks õppetunniks, mis mind on kasvatanud sügavalt mõistma nõukogude noorust ja tema armastust oma kodumaa vastu ning kirglikult vihkama vaenlast. See on aidanud mul ka õigesti hinnata rahuolukorda, milles me praegu elame ja mille vastu sepitsevad uut vandenõu needsamad mustad jõud, kelle vastu võideldes hukkusid Krasnodoni surematud kangelased.

Kui nende kangelaste kujutamine leiab vastukaja publiku hulgas ja kutsub vaatajais esile samasuguseid tundeid, nagu meis, näitlejais, siis on see meile suureks tasuks meie töö eest ja siis on see ooper oma ülesande täitnud.

Enno Eesmaa,
RAT „Estonia” ooperisolist

See oli meile suureks elamuseks

Lugeses paari aasta eest A. Fadejevi romaani „Noor kaardivägi” jäid mulle eredalt meelde Krasnodoni noorte sangarite kujud. Siis ei osanud ma unistadagi, et kunagi tuleb ka minul kujutada üht neist, nimelt Vanja Zemnuhhovit.

Ooperis „Noor kaardivägi” saavad need unustamatud kujud uuesti elavaks, saavad lähedasteks ja omasteks nõukogude noored patrioodid oma vankumatu kodumaa-armastusega ja sügava viha ning põlgusega fašistlike rõõvvallutajate vastu.

Vanja Zemnuhhov oli üks esimesi, kes langes fašistide kätte, ent metsikule piinamistele vaatamata jäi ta lõpuni truuks oma komsomolitöötusele, truuks oma suurele sotsialistlikule kodumaale.

Mõtlesin alguses, et kas suudan küllalt veenvalt edasi anda noore sangari seesmisi elamusi, ent töö ajal ooperi kallal koos meie „Noore kaardiväe” entusiastliku kollektiiviga on Vanja osa kehastamine kujunenud mulle meeldivaimaks ülesandeks minu senises töös.

Ooper „Noor kaardivägi” on suureks elamuseks kogu kollektiivile. Selle kallal töötati erilise hoole ja armastusega.

Krasnodoni noorte sangarite kujud on melle kõigile innustajaks ja eeskujuks.

ANTS AASMA,
RAT „Estonia” ooperisolist